

59. Flåsta, Husby-Oppunda sn, Oppunda hd.

Pl. 35.

Litteratur: Teckn. av E. Sidenbladh 1864 hos VHAA.

Runstenen ligger i en backe nära sjön Långhalsen på den plats, där Flåsta by fordom funnits. Stället uppnås lättast från Valla i samma sn.

Ämnet är rödaktig granit, höjden 90 cm, bredden vid foten 1,09 m, i toppen 94 cm, slingans bredd 11 cm. Endast nedre delen av stenen är i behåll.

Andra ordets första runa 7 tyckes icke kunna vara annat än **R**; det synes tämligen tydligt, var de skadade övre stavens och vänstra bistavens streck sträckt sig. Av det tredje ordet finns blott ett längre stycke stav av 10, som icke haft bistav på mitten, och blott foten av 11, ordet har kanske varit »lät (läto)» eller »reste».

I högra slingan står först bistaven av 12 **k**, som slutat den avlidnes namn. I 13—17 **fapu:r** har kolon huggits för tidigt. Av ordet »sin» finns blott slutrunan 18 **n**, som slutar slingan.

Innanför högra slingan står uppifrån 19—21 **pap**; från 21 **p** utgår från nedre staven en fåra lik bistaven till **R**, som måhända utgör en rättelse till **r** av det **R**, varav de tre nedre strecken äro i behåll omedelbart därefter.

Inskriften är följande:

Vänstra slingan: :**sa⁵ulfr:R¹⁰N¹⁰R**— Högra slingan: -**k¹⁵ fa¹⁵pu:r -n** Mittytan uppifrån: -**p²⁰ap²⁰rr**

Namnet Säulv ristas **saiulfr** Sö. 51 Nyköping. 7—9 **RNR** är möjligen namnet fsv. *Ene* med **R** i bet. *e*. 19—23 **paprr** har utseende av particip, som kunde tänkas vara ordet »jordad», så att det t. ex. omtalats, att den avlidne var jordad i kyrkogården, jfr **krafin · i · kirkiu · karpi** B. 223, L. 642 Bogesund, Uppl.

Översättning: Säulv, Ene (läto resa denna sten efter N. N.) sin fader, (som i kyrkogård blev) jordad (?).

60. Ramsta, Husby-Oppunda sn, Oppunda hd.

Pl. 35.

Litteratur: D 8vo 57; Dybeck, Runa fol. II, s. 9; Runverser s. 327.

Om stenens fynd anføres i D 8vo 57 följande: »Vid vägen mellan Husby och Årdala kyrkor ligger Ramsta by, en knapp fjerdingväg (2,67 km) från förstnämnda kyrka. Genom byns gärde löper norr ut en mindre körväg, hvilken fortgår genom den norr om gärdet varande höga skogsmarken, der vägen grenar sig till Årdala och Stäringe. På föga afstånd från ett ansenligt berg i gärdet, kalladt *Skånkulleberget*, låg, när jag första gången besökte stället, ett mindre stycke af en Runsten med uppvänd skriftsida i åkern på högra sidan om och invid vägen. En större sten sågs ligga några alnar derifrån, och sedan vid undersökning äfven han funnits ega ristning, men denna var å underliggande sidan, blef stenen af tillstädesvarande personer omvänd, samt båda styckena sammanlagda. Stenen är af granit och på flera ställen svårt angripen af jordsyra, hvar igenom inskriften flerstädes mycket lidit.»

Runstenen flyttades i början av 1860-talet till Husbygård och restes i parken i slutet av 1870-talet.

Stenens höjd 2,05 m, bredden vid foten 95 cm, i toppen tangerande övre slinglinjen 18 cm, slingans bredd 8—9 cm.

